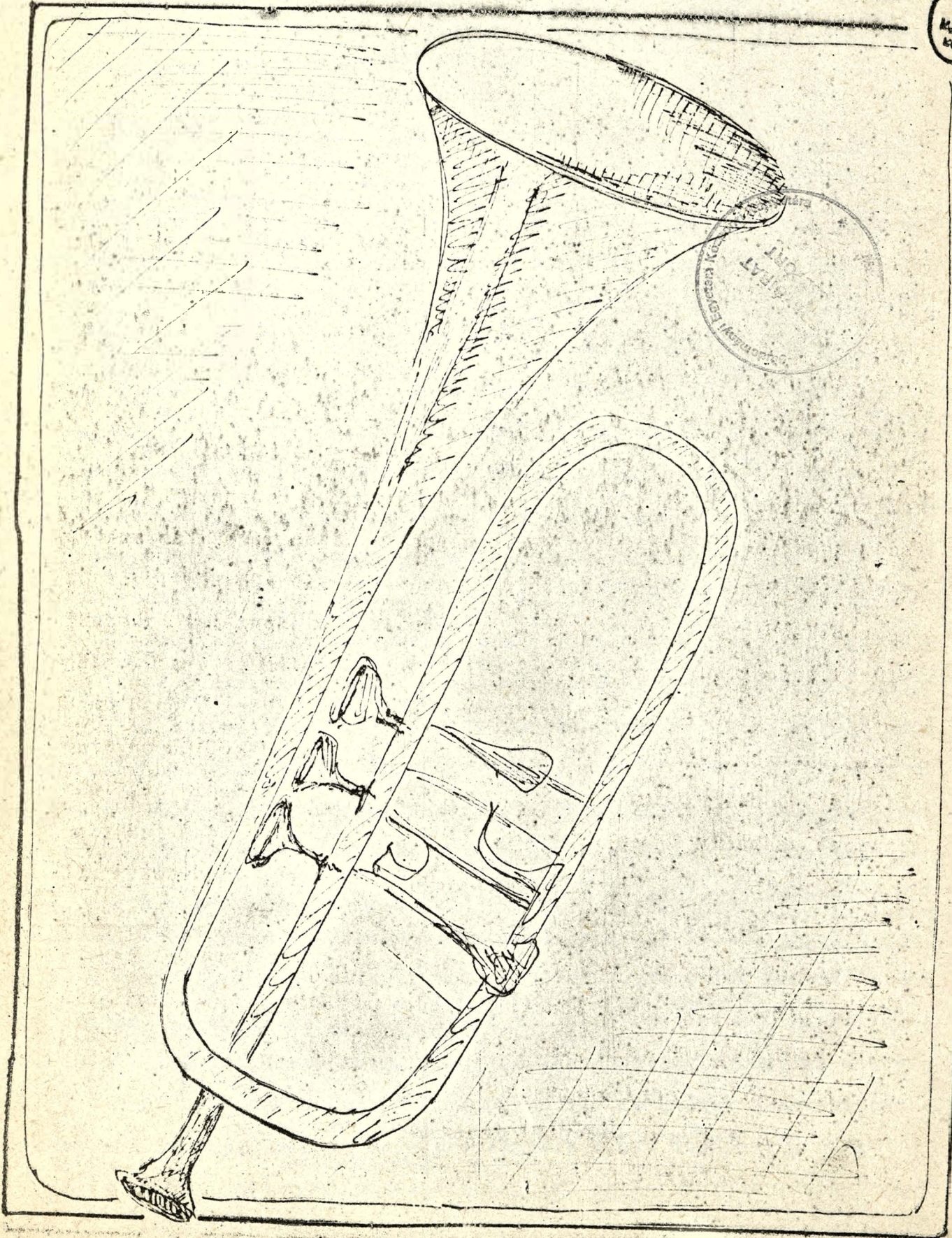

KLUB KÖZLÖNY

HKKE KÖZGÁZ KLUB HÖTILAPJA

1984. OKTÓBER 4.

A Közgáz Jazz Klub programja

Október 6-án 20 órától:

G R E N C S Ó Q U A R T E T

/Grencsó István - szax, Geröly Tamás - ütőhangszerek, Samu Sándor - tuba, Halasi Sándor - cselló/

C O N R A D B A U E R

trombon szólókoncert

Grencsó Q.: Az eredetileg quintet felállású Masina Jazzcsoport 5 éve alakult Szombathelyen./alt és tenorszaxofon, zongora, dob, bőgő ill. basszusgitár/ A zongorista és a tenoros kiválása után trióban folytatták a munkát Grencsó, Geröly és a bőgős Scheer József. Scheer kiválása után egészült ki az együttes a Szombathelyi Szinfónikus Zenekar tubásával, majd csellistájával, és nevüket Grencsó Quartetre változtatták. Az együttes az elmúlt félévben két ízben is szerepelt a jazz klubban. /A két régebbi felállítás is fellépett már a klubban/

Grencsó István a magyar "második nemzedék" egyik legtehetségesebb tagja, a Szabados György körül kialakult alkotóközösséghez tartozik. A zenekar magyar népzenei fogantatású avantgarde-free zenei vonalának fő alakítója. Geröly Tamás méltó utódja a free dobos kiválóság Faragó "Kázmér" Antalnak, ezt bizonyítja az a tény is, hogy Szabados új triójában ő kapott helyet a doboknál. A két klasszikus zenész közül Samu Sándor került először az együttesbe, így ő már jobban beilleszkedett az új légkörbe, játéka oldottabb, mint Halasi Sándoré, aki helyenként még kissé merevebb. Ettől függetlenül mindketten jól megállják a helyüket ebben a számukra kissé szokatlan zenei világban és biztosítják a zenekar egyedülálló arculatát.

Conrad Bauer: Első sikereit a Synopsis együttesben aratta 1973-ban.

/Ernst Ludwig Petrovsky, Günter Sommer, Ulrich Gumpert, Conrad Bauer/

A Petrovsky Quartetnek később is állandó tagja volt. Saját zenekarán kívül - melyben olyan zenészek a társai, mint Uwe Kropinski, Peter Gröning - rendszeresen fellép az Ulrich Gumpert Workshop Band-ben is.

Első kiemelkedő szóló sikerét 1980-ban aratta a moersi New Jazz Fesztiválon, ahol hatalmas feltűnést keltett játékaival. 1981-ben az

AMIGA lemezkiadónál megjelent szólólemeze egyedülálló a világon.

Európa egyik legjelentősebb pozanosa, sokat koncertezik nyugaton.

A Nyugat-Berlini FMP /Free Music Produktion/ lemeztársaságnál egymás-
után jelennek meg a lemezei. Rendkívül virtuóz játékos, az emberi érzé-
sek igen széles skáláját fogja át játéka, a drámai feszültségtől a ze-
nei humorig.

Egyéb jazzprogramok:

Vigadó, október 5-én 19 órakor: Joanne Brackeen Quartet

/Joanne Brackeen - piano, Joe Henderson - sax, Buster Williams - bass,
Billy Hart - drums/

Ugyanez a program szerepel a szegedi Ifjúsági Ház 6-i műsorán is.

Nagykanizsa, Hevesi Sándor Művelődési Központ, okt. 6-7.:

Nemzetközi Jazz és Pop hétvége 6-án 18 óra EAST egy.

Binder Jazz Workshop

7-én 11,30 P.BOX

15 óra Szabados György szóló

Conrad Bauer /trombon/

17 óra Joanne Brackeen Q.

Október 15-én Szegeden fellép az O R E G O N együttes!

Előzetes jegyigényléseket a Közművelődési Titkárságon vagy a Közgáz
Jazz Klubban lehet leadni.

/R.K./

FIGYELEM! ISMÉT KUL-TÚRAI
KÖZGÁZ TELTHÁZ AKCIÓ A KATONA JÓZSEF
SZÍNHÁZBANI MŰSORON:

BULGAKOV: MENEKÜLÉS C. DARABJA.

JEGYEK A KISZ BIZOTTSÁGON KAPHATÓK 30 illetve 40 Ft-ért. Az előadás
időpontja: OKTÓBER 10. /szerda/

.....

KORUNK ZENÉJE A BUDAPESTI ZENEI HETEKEN.

Néhány ajánlat: Zeneakadémia, 1984. október 6. 19.30h.

Karlheinz Stockhausen: Marlekin

SUTE Diszterem, október 7. 19.30h.

Groupe Phonémique Et Vocal De Bruxelles

Zeneakadémia, október 10. 19.30h.

Karlheinz Stockhausen: Myunem

BÁLINT GYÖRGY:

Gondtalan élet

"Mennyi gonddal jár egy ilyen nagy lakás" - mondta mögöttem egy hölgy az autóbuszban. Nem fordultam hátra, hogy megnézzem a beszélőt: így is elhitttem neki a gondjait. Azután hirtelen eszembe jutott Hunta Mária a Pozsonyi útról.

Esténként a Pozsonyi út egy boltajtájának kőküszöbén, a lehúzott redőny előtt, kendőbe bugyolált dolgot láthat a járókelő. Olyan, mint valami nagyobb batyu. Szürkésfekete, formátlan és mozdulatlan. Ez a batyu Hunta Mária. Esőben, szélben éppúgy ott van, mint enyhe időben. Nappal is ott van, ilyenkor kissé felemeli fejkendőjét, apró arcát, és hurutos, piros szemével bizonytalanul pislog. Ha valaki rászán két fillért, a hangját is hallhatja. Berozsdásodott, alig hallható hangon motyog valamit a Jóistenről. Hunta Mária hetvenöt éves, és nem osztódik a nagy lakású hölgy gondjaiban, sőt, még az enyéimben sem, pedig nekem kis lakásom van. Régen nem érti már az ilyen gondokat. Hunta Mária tudniillik nem lakik.

Ez így furcsán hangzik az első pillanatban. Az ember feltételezné, hogy mindenki lakik valahol, ha másutt nem, hát a hajléktalanok menhelyén. Lakni kell, sőt, mi több, illik. Kérdezzünk meg akárkit, aki ilyesmire ért, nem kaphatunk más választ, mint hogy jobb ember, minden körülmények között, feltétlenül lakik. Különösen a városi ember. És legfőképp a tisztos korú ember. Hetvenöt év tisztos kornak számít, de, mint minden, ez is relatív. Aki nem lakik, annak még a kora sem tisztos. Ezért Hunta Mária megítélése meglehetősen bonyolult. Az ember nem tudja, milyen rovatba skatulyázza. Csavargónak nem lehet tekinteni, mert mindig egy helyben ül. Koldusnak nem nevezhető, mert sohasem kér senkitől semmit, csak éppen elfogadja a krajoárt. Végeredményben még csak nem is lakos.

És ha az ember a családi viszonyai éránt érdeklődik, az eldűnnyögött egyszavas feleletek sem könnyítik meg számára a tudományos rendezés nehéz munkáját. Hunta Mária nem feleség, nem özvegy, nem anya és nem nagymama. Családi állása éppúgy nincs, mint társadalmi állása. Legutoljára, egy-két évtizeddel ezelőtt, testvér volt. Három testvére már régen meghalt. Voltak egy időben szülei is, de azokat hetven évvel ezelőtt elvitte a kolera. Később Hunta Mária egy bakter nevelte fel. Azután a munka korszaka következett. Hunta Mária fél évszázadon át dolgozó tagja volt a társadalomnak. Családszobákban és konyhákban töltötte Európa történetének ezt a sorsdöntő fél évszázadát. Erre az időre esett a telefon, az autó, a repülőgép, a film és a rádió születése és feltűnő fejlődése, továbbá a kapitalizmus fénykora, az imperializmus, a világháború és a háború utáni új mozgalmak. Már javában kefélt és mosogatott, mikor Jókai még javában írt.

Átélt a századvégi dekadenciát, az impresszionizmust, az expresszionizmust és végül az új tárgyilagosságot. Működésének utolsó éveire esett a modern építészeti irány kialakulása, a korszerű lakásépítés. Erről, feltűnő módon, nem vett tudomást.

A harmincas évek kezdetén kiöregedett a cselédségből. Különös módon megfélekezett arról, hogy félszázados működése alatt vagyont gyűjtsön. Ez a könnyelműség azután csúnyán megbosszulta magát. Az öreg John D. Rockefeller, aki vagy két évtizeddel idősebb, mint Hunta Mária, aránylag sokkal jobb helyzetben van, mert egész életében takarékoskodott, kuporgatta a petróleumvállalatokat, és most, öreg napjaira sem kell nélkülöznie. Hunta Mária viszont az utóbbi években alkalmi munkából tengette életét, s tömegszállásokon bált. Igaz, hogy soha életében nem volt saját lakása, de azért ez az állapot még nála is hanyatlást jelentett. A harmincas évek tehát, ha Hunta Mária életét történelmi távlatból nézzük, nyugodtan nevezhatjuk a hanyatlás korának. /Ez azt is bizonyítja, hogy minden relativ: a modern építészetnek például határozottan fénykora volt ugyanez az időszak./ Később, mint mondani szokás, mindjobban megérezte a gazdasági depressziót, melynek sajnálatos következményképpen egy év óta nem lakik.

Mai élete ilyen módon meglehetősen egyhangúnak mondható. Környezetváltozásról nem beszélhetünk vele kapcsolatban. Hálóhelye, munkahelye, sőt, sétahelye pontosan egybeesik. Ruhája és cipője egy év óta nem került le testéről, mert a boltajtó-mélyedésben nincs fürdőszoba. Körülbelül ugyanannyi idő óta nem feküdt: csak az álló és az ülő helyzetet ismeri újabban. Egy bizonyos! gond nélkül él. Akit nagyon elosüggesztenének a nagy lakással járó gondok, menjen ki a Poszonyi útra, és cseréljen vele.

1936

DIPLOMÁCIA - J Á T É K I

A Körösi Csoma Sándor alapszervezet versenyt hirdet a diplomácia játék iránt érdeklődőknek. Indulni lehet egyénileg és csapatban is, minden csapat egy-egy nagyhatalmat képvisel. A játék 1900-ban kezdődik a hét nagyhatalom - Anglia, Franciaország, Olaszország, Poroszország, Oroszország, Osztrák-Magyar Monarchia és Törökország - részvételével. A játékot hétfő esténként 17 órai kezdettel rendezzük a Ráday kollégium könyvtártermében. A győztesek értékes nyereményeket kapnak. Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

Körösi Csoma Sándor alapszervezet

Felölös kiadó : Kovácsné Audikóvszky Irén
Felölös szerkesztő : Budai János
Készítették : Reményik Kálmán, Merényi Miklós, Jármai Gyula
Kiss Tamás, Orbán Anca
Klub közlőny - az MKKE Közgáz Klub hetilapja

Rádaymihályizmus és péchyblankaság

Sajátos jelenség aggaszt mostanában a sajtó különböző megjelenési formáit figyelve. Nemzetszeretettől és -féltéstől duzzadó kebelű matrónák erőltetik rá nemzetük gyermekeire - bizonyára helytálló - nyelvi modorosságukat! Kazinczy, Batsányi eme elkorosodott leszármazottai már szemléletükben is tévednek. "Beszélni nehéz" - sugallják a magát annál is nehezen kifejező népnek, hogy az lehetőség szerint gyorsbe-rándulva már meg se merjen szólalni, hisz az nem neki való, minthogy nehéz - Tartalom - az kit érdekel? Hogy az intelligens ember többnyire helyes formába is önti mondandóját, s talán ezért a nagyrabecsült nemzet szellemi színvonalának emelése előbbre való - üres okoskodás.

Kampány a Sugár út lefényképezéséért? Nagyszerű ötlet! Hogy teljesen felesleges és nem kell senkinek, hiszen az Országos Műemléki Felügyelőség archívumában áll az eredeti, teljes műszaki tervdokumentáció? Azok pancserek! Igaz, egy nemzet önbecsülésének sarkköve a múlt, annak erkölcsi és anyagi örökségének megbecsülése, őrzése és védelme. Csak az a félmondat marad le mindig, hogy az önbecsüléshez hozzá tartozik az is, hogy tudatában van a kor, képes olyat alkotni, amely legalább olyan egyéni, moder és szép, mint annak idején a most védelemre szoruló tárgy vagy épület volt. Mennyivel volt kevésbé átmeneti a századforduló szecessziót létrehozó kora, mint a mostani? S lám, mégis maradandót alkotott. Arcnélküliség érzetét sugallja az, aki a kor építészzeit és iparművészeit alábecsülve, azokat nem fogadja el egyenrangúaknak a régiekkel. /Aztán megszületik Makoveczék posztmodernje - merő anakronizmus! /

Az csak bosszankodásra ingerel, hogy egyetemünk klubjának /?/ köz/1/önye Bálint Györgyöt - a név hallatán az ember kételkedni kezd, vajon jogában áll-e kezébe tollat fogni - Nietzsche és Wagner - a szándékos félreértelmezés - keserű útjára taszítja. Az ujság - így, rövid "ú"-val - egy másik felhívása pedig már csak nevetni enged. Klasszikus zenei hangversenyre járó lévén feltűnt, milyen kevés kortársam hódol ennek a szenvedélynek. S lám, most a Klub közlőny néhány érdekesebb hangverseny között kizárólag Kalmár, Durkó, Lutoslawski zenére hívja fel a figyelmet. Liszt, Bartók, Kodály, esetleg Hindemith - és még sorolhatnám a megannyi "modernet" - nélkül?! Na de kérem! Nem a jogos össznép igényt bírálom én tehát, hanem egy fajta mentalitást. Kimondom ezért, még ha meg is köveznek érte: az életerős társadalmi igényeket egyesek saját intelligenciájuk osillogtatására, de leginkább népszerűségük növelésére használják fel, meglovagolva a közélet érzelemhullámait. Dilettáns moralizálás ez, kérem, mert a sznobság és főleg kispolgáriság fogalmát ma már - lévén állítólag lejáratott kifejezések - nem használhatom. De hát tényleg, eladó az egész világ?!

Mérenyi Miklós.

Reflexió valamire - avagy néhány szó a merényimiklősségről

Merényi Miklós irását olvasva jónéhány dolog az eszembe jutott.

Ezek közül hely és idő hiányában - no meg a jómodor! - csak néhányat kívánok közzétenni. Gondolataim felsorolásánál az 3 cikkének gondolati sorrendjét követem, mivel az írás számomra ahhoz nem elég összefüggő, semhogy egészében vitatkozhatnék vele.

A címben említett "duzzadó kebelű matróna" rádiós tevékenységének megítélése szubjektív dolog. Tetszik - hallgatom, nem tetszik - nem hallgatom. Azt, hogy valaki is görcsbe rándulna ezt hallva, hogy beszélni nehéz, nem igen hiszem. De, hogy szépen beszélni, ami úgy gondolom szükséges gondolataink érthető közléséhez, igenis nehéz /mert hiszen tartalom és forma egysége, meg meggyűlölet/. Sőt, írni is nehéz. És itt egy kissé átfogóbban a cikkről, illetve a megírásáról.

A Bálint Györgyöt érintő mondat érthetetlen, a sok gondolatjel kissé zavaró, nem ártana ennek utánanézni. Az újság szókezesi hibája lehet, hogy csak gépirási hiba. /Ja, és a szerkesztőségben, de otthon sincs mindenkinek olyan írógépe, amin hosszú "i" és "ü" is van.../

A cikk, amely kimondottan a tartalom elsőségéért száll síkra, kissé mintha túlzottan igyekezne megfelelő hatásos formát keresni /írásjelek stb./. Visszatérve az elejére: sajnos nem igaz, hogy az intelligens ember általában helyes formába is önti a mondanivalóját.

A második bekezdéshez nem igen tudok hozzászólni. Azt értem, hogy M.M. kiáll a mai építészek mellett, hiszen édesapjától bizonyára sokat hallott a ma építészeinek sanyarú sorsáról és állandó bántalmaztatásairól. Na de mi közünk van nekünk mindehhez? /Arról nem is beszélve, hogy igaz vagy helytelen voltát nem tudjuk eldönteni, lévén nem vagyunk a kérdés szakértői./ Igaz, mindenki arról ír, amiről akar.

A továbbiakban, mint már említettem, a Bálint Györgyöt érintő mondatot nem értem. Ha arra gondol, hogy Budai János szándékosan félreértelmezte Bálint Györgyöt, ki kell ábrándítanom. A száraz, kétmondatos bevezetőn kívül minden szó Bálint György sajátja. Az pedig, hogy ki hogyan értelmezi magának félre, megint csak magánügy. Az, hogy az említett hangverseny "reklámozásán" csak nevetni tudott, nos ez sajnálatos. Tudniillik egyszerű oka van annak, hogy kizárólag Kalmár, Durkó, Lutoslawsky hangversenyre hívtuk fel a figyelmet. A sorozat, amelyben az említett szerzők műveit játsszák, Korunk Zenéje címet viseli, és a Budapesti Zenei Hetek keretében rendezik. /Mint ahogy ez az újságot figyelmesen olvasó ember számára ki is derül.../ Ebben a sorozatban nem szerepel Liszt, Bartók és Kodály. Különbözik a hiányolt szerzők életművének egyik tanulsága a nyitottság. Egyébként, ha M.M. ilyen lelkesen foglalkozik komolyzenével, talán jobb lenne, ha a Klub Közlönybe ő írna ilyen jellegű

FRANČIŠEK HALAS /cseh, 1901-1949,
a Cseh költők antológiájából, Kozmosz, 1980/:

Ideje

Szigorú szájjal ítéljetelek
a szépség a világtól eltántorított
apránként elhagyom hitemet

Édes renyheségtől halnak a szavak
é dönteni nem tudó méla korban
ó életem szókra pazaroltalak

Omoljon már össze roppant súlya alatt
a tömegek égig halmozott fájdalma
s tennesse be fajtánkat a szomorúakat
ZÁDOR ANDRÁS FORD.

Ó éjszaka

Ó éjszaka csak az avatottaknak add varázsod
forró leheletükkel legyeznek ajkadat
reggel megsíratják hogy ámyad tovaszállott
ó éjszaka fájdalmad csak a szeretőknek add

Ó éjszaka csak a sebzeteknek add a hűvösséged
hegeiket véresre nyitja a pirkadat
csak öngézetükben és tebeined élnek
ó éjszaka enyhédet csak a szeretőknek add

Ó éjszaka csak a kárhozottaknak add békédet
emlékeik ópiuma zsong kinyitja alatt
szólj csitító szót mint anya gyermekének
ó éjszaka hajlékod csak a szeretőknek add
ZÁDOR ANDRÁS FORD.

IVAN MINATTI /szlovén, 1926-
versei a Mai szlovén költők, 1971 és
a Szlovén irodalom listákra, 1973 c.
antológiákban olvashatók magyarul/:

Valakit szeretned kell

Valakit szeretned kell,
még ha talán fűvet, fát, követ, folyót is,
valakinek át kell karolnod a vállát,
hogy betöltse az élt ott közelség,
valakinek oda kell adnod
- kenyér ez, kortynyi víz -,
oda kell adnod fehér felhőidet,
álmaid merész madarát,
tehetetlenséged riadt madarát
- valahol biztosan vár rád
a gyöngödség és a béke fűszke -,
valakit szeretned kell,
még ha talán fűvet, fát, követ, folyót is,
mert ismerik a magányt a fűvek és a fák
- ha már a léptek mind messzebbre visznek,
legalább egy percre torpanjanak meg -,
mert a folyó is tudja, mi a bánat
- elég, ha önnön mélységére hajlik -,
mert a kő is tudja, mi a fájdalom
- mennyi súlyos láb
taposta néma szívét -,
valakit szeretned kell,
valakit szeretned kell,
valakivel tartani kell a lépést,
a sort -
ó, fűvek, folyók, fák és kövek,
magányosok és megszállottak hallgatag követői,
jószágos nagy lények,
kik akkor szólaltok csupán,
mikor elhallgattak az emberek.

FEHÉR FERENC FORD.

Közép-
kelet -
európai
költők

II.

EMIL GIURGIUCA /román
magyar kötete 1972/:

Tündérmesék

Jönnek kék homlokkal az éj fűvein,
nőszimnak közt hold-táncú párok jönnek.
A csöndben ózúst csillogó hid-ívek,
Jönnek a manók, apró barátaim.

Jönnek a kulcsok, lovas legény vágat,
jön a borz, az álom-nélküli,
s a barlang, s alvó óriásai,
s három-tornácú nagy lombházak.

És itt jön az öreg, tenyerén csillag,
számvevő testvérek tizenketten.
Nővéreim: virágok haja lebben,
szakálladba bújnak és elaluszna.

Mélységes mély ég nyit ki benned,
folynak a mesék melletted, hallod.
Álominak tűnő furcsa vizeknek
igaz tükrére hajtsd le az arcod.
KIRÁLY LÁSZLÓ FORD.

Elésia

Csak egy szobor a ködben, a szomorúság,
semmi más nem marad utánam.
A porban sugár támad.
Se a harmatkezü hajnal,
se a derék mezsei délutánok
nem keringnek majd egemen.
Vakmerőségből, ellenszegülésből,
alázatból, szerelemből
semmi sem marad, nyom sem marad utánam,
csak egy szobor a ködben, a szomorúság.
HERVAY GIZELLA FORD.

ROLF BOSSERT/romániai német, 1952-
magyarul az Önkihallgatás /hét romániai
német költő/, 1980 c. antológiában/:

Nyilatkozat

"sablonok és jelszavak ellen
harcolunk"

e sablon szerint
alakítjuk összes
jelszavainkat

Köszöntjük

a népi demokratikus kormány
tervét
az írástudatlanság teljes felszámolására
mondotta néhány tintagyáros
még 1948
elején

RITÓOK JÁNOS FORD.